

عنوان مقاله:

برآمدن تصوف اولیه: مروری بر پژوهش های جدید درباره ابعاد اجتماعی تصوف

محل انتشار:

دو ماهنامه آینه پژوهش، دوره 26، شماره 5 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

حارث بن رمی - دانشگاه آکسفورد

خلاصه مقاله:

در اواخر دوره میانه، تصوف حضوری آشکار داشت و صوفیان در بسیاری از سطوح جامعه اسلامی حاضر بودند. با این حال، اگر قرار باشد نگاهی به پسا فکنیم و به سده های نخستین تاریخ اسلام بنگریم، به ندرت شواهدی را می یابیم پیرامون افرادی که با توصیف شناخت ه شده از صوفی همخوانی داشته باشند. افرادی با نام صوفی در حدود اواخر سده هشتم میلادی ظهور کردند، لیکن تنها در اواسط سده نهم میلادی است که تازه شاهد برآمدن گروهی ویژه هستیم که از این نام بهره می جویند. اما چگونه و چرا تصوف در این دوره سربرآورد، و دلایل دخیل در افزایش اهمیت آن برای جامعه اسامی چه بود نویسنده در نوشتار حاضر می کوشد تا با نگاهی به پژوهش های محققان در دهه های اخیر، سیر تکامل تصوف را از خاستگاه های اولیه اش تا تثبیت آن به مثابه یک نهاد اجتماعی آشکار در طول سده دوازدهم، پی گیرد. وی تلاش می کند تا به جای آنکه بر تکوین اندیشه و آموزه های صوفیانه تمرکز کند، هم خود را بیشتر معطوف بر تکامل تصوف به مثابه یک گروه اجتماعی و پیکر های از سنت نماید. از این رو، بحث اصلی مقاله این است که پژوهش در باب شکل گیری تصوف می بایست پیوند آن را با تحول کلی تر سنت ها و مکاتب فکری اسلامی در نظر آورد. نویسنده پیش از پرداختن به مطالب اصلی، نکاتی را پیرامون پژوهش درباره تصوف در دوره معاصر متذکر می شود.

کلمات کلیدی:

تصوف، ابعاد اجتماعی تصوف، تکامل تصوف، صوفی، صوفیان، شکل گیری تصوف، عرفان اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/645760>

